POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

SPOROZUMĚNÍ AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné jen činí $1.50, a sice čtvrtletně $0.37½ na rok. — Do zahraničí $2.00 ročně.

Žádný peníz

nebude zaslán, když nebude se zaslání předem dohodnuto. Peníze posílejte buď poukázkou (Money Order), penězi obsaženými ve 4 listu předplatném, nebo obyčejnými penězi (cash), které obvážete papírem tak pevně, aby se nemohly vyndati, a tento papír ještě zvláště do pečeti zalepíte, aby nebylo možno peníze vyjmouti.

Kde na místě není poukázek peněžních, nechť zašlou peníze buď v listu registrovaném nebo ve dvou listech obyčejných. Směnky na New York nebo Chicago.

Mají-li peníze přijíti zpátky v rukou registrovaných, (Registered letters) zašlou obyčejný list. Za jakým poštou v zahraničí to dáti obvážeme zvláště i vydavatelství odporučeno.

Rukopisy nikdy se nevracejí zpátky, ani se o ně nedopisuje.

Všechny dopisy budiž adresovány:

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"

(PROGRESS OF THE WEST.)

Is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories, but principally in the West.

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

ONE INCH (12 lines) OF SPACE, each insertion, 75 cts.

Standing advertisements:

Two inch a year		$12.00
"	6 Months	7.00
"	3 "	4.00
"	1 Month	1.50

☞ Larger spaces by special contract.

Office: 158 Farnham Str.

Omaha, Neb., 16. října, 1878

Hlavní otázka.

V letošním zápasu volebním stala se otázka finanční hlavní otázkou politickou. Až do nedávna byly obě velké strany národní, republikánská i demokratická, stranami tvrdoměneckými, totiž, obě uznávaly kovové peníze, mající vnitřní hodnotu, za jediné bezpečné měřítko ceny a otázka finanční nebyla proto otázkou spornou mezi nimy. Strana demokratická zejmena byla rozhodnou nepřítelkyní vládní měny papírové a řečníci strany té, od té doby, kdy vláda v čase války nucena byla provésti nucenou půjčku, totiž vydati a nuceným oběhem opatřiti své noty,— zeleňáky,—používali tento krok vlády každoročně za argument proti straně republikánské, vytýkajíce jí, že zavedením "hadrů" nemajících plnou cenu přinutila zlato z oběhu ustoupiti, zavinila nedůvěru v obchodu a kolísání cen; zapomínali arci při tom vždy doložiti, že k vydání zeleňáků sáhnuto bylo až v době nejnebezpečnější pro trvání republiky, v době revoluce vyvolané a započaté jejich vlastní stranou.

Zeleňáky byly od času zápasu o neodvislost Spoj. St. prvními vládními papírovými "penězy." Obezřetností státníků našich z dob války občanské a šťastným té samé ukončením, nedělo se s zeleňáky tak, jako dělo se před sto lety s continentálními "penězy." Kdežto před sto lety skončilo vydávání papírových peněz všeobecným úpadkem, proto že v čas zastaveno býti nemohlo a nebylo, skončilo vydávání zeleňáků tím spůsobem, že po válce zeleňáky v ceně své stoupati počaly, stále více ceně tvrdé měny se přibližujíce, až nyní pouze jen jeden cent od sebe je dělí, který rozdíl po novém roce úplně zmizí. Tímto šťastným výsledkem zaslepeni, počali v posledních letech, někteří se domnívati, že když nynější množství zeleňáků lze v plné skoro ceně udržeti, že nechalo by se tak učiniti též s množstvím mnohem větším. Nebrali při tom zřetel na to, že drží se v skoro plné ceně jen proto, že částka vydaná jest obmezena a že vláda koná přípravy, aby od nového roku 1879 počínaje sliby své plnila,—dluhopisy své, zeleňáky, tvrdou měnou na požádání vyplácela; zaslepení jsouce tím, že zeleňáky po dlouhá leta jediným prostředkem platebním a výměným byli, přestali je považovati za dluhopisy, považujíce je za skutečné peníze a požadovali a požadují vydání většího obnosu takových ba i absolutních peněz. Z počátku byli to jen pouzí jednotlivci, pošetilí blouznilkové. Prohnaní a dobrodružní politikáři však, jako Sam. Cary, brzy seznali, že se lid nechá lehce zaslepiti takovými náhledy a počali šířiti je, majíce arci na zřeteli pouze dosažení úřadu pomocí toho. A tak povstala strana "zeleňácka," která odvážila se již před 2 lety postaviti svého vlastního lokance pro úřad presidenta.

V tom roku měla strana ta sice málo jen hlasů, málo přívržencův, nemajíc organisaci vyjma v málo jen státech. Pleticháři seznali však přece, že uvedením šlati vyšší, mohli by nabýti rozhodujícího hlasu a tím šťastně od jedné neb druhé strany. Tu byla přece nějaká naděje, do úřadu se dostati a jelikož to byl jediný jejich cíl, nenechali se odstrašiti, nýbrž pokračovali v organisování, tak že roku tohoto strana zeleňácká a neb jak se tento rok nama přeměnila nationální čili národní, skoro v každém státu a v každém okresu přívržence čítá a organisaci má. Až do letoška byla toto hnutí zeleňácké a podobně i otázka finanční, nevšímáno od obou velkých stran. Považovaly za zbytečno úřadovati s náhledy nesmyslnými a jsouce v otázce finanční náhledů stejných, ponechávaly je stranou. Však strana demokratická letos, vidouc že by ta hrstka k zeleňácké straně se hlásících volišů, rozhodující hlas mítí mohla, dali znovu na jevo dávno známou věc, že nejedná se jim o žádné ideje, o žádné vznešené účely, že cílem jejich jedině jest kořist, úřad. Šmahem vzdala se strana demokratická veršech sev. států svých zásad tvrdoměneckých, prohlašovala se pro zvětšení obnosu zeleňáků a zrušení zákona o zavedení tvrdé měny, ba v mnohých státech se i snojila a splynula v jedno se stranou zeleňáckou. Smutný to zajisté úkaz, že celá strana národní, která po mnohá leta tuto zemi ovládala a v obou větvích příštího kongresu opět ovládati bude, tak úplně prosta jest všech zásad, že mění je okamžikem, z pouhého úřadolovectví.

Strana republikánská věrna však zůstala zásadám a přesvědčení svému. Nenechala se svésti lákavou vyhlídkou na možné vítězství. Jde do boje s praporem, na němž zřetelným písmem psáno jest: Poctivá a stejná měna pro všechny! Žádných kroků do zadu, nýbrž stále jen ku předu. Jde do boje pro zásady své, ne k vůli kořisti a úřadolovectví. Jde do boje s tím přesvědčením, že podlehneli, podlehne čestně. Otázka finanční stala se hlavní a skoro jedinou otázkou v letošním zápasu a strana republikánská setrvala důsledně při zásadách a přesvědčení svém, kdežto strana demokratická, zapřela své přesvědčení, hanebně opustila své zásady, v naději že nalezne dosti slepců, kteří i na dále se jí přidržují a pomocí zeleňáckých pletichářů, blouznivců a pobloudilých k vítězství, ku kořisti jí dopomůžou.

A nyní záleží na voličích, aby dali na jevo, zdali přidržují se stran k vůli zásadám které tyto zastupují a neb pouze ze zvyku. Nyní záleží na voličích, aby dali na jevo, zdali chtí bezpečné a upravené poměry finanční, neb měnu která vede k národnímu úpadku; zdali důvěřují straně, která od svého vzniku přidržovala se zásad zdravých a zásady ty k vůli kořisti nikdy neměnila a neb zdali hodlají důvěřovati straně prosté všech zásad, straně kramářské, jejímž jediným cílem jest kořist a lup.

Výsledek voleb říjnových.

Minule přinesli jsme stručně zprávu o výsledku voleb říjnových, tak jak telegrat v první den po volbě ohlásil. Pozdější zprávy nezměnily mnoho na výsledku. Dosud sice chybí zprávy úřední, však dle nejspolehlivějších dosud došlých zpráv obnáší většina republikánská ve státu Ohio as 5,000, na státní tiketě. Z poslanců do kongresu zvoleno 11 demokratů a 9 republikánů. V Iowa jest většina na státní tiketě 9 až 10 tisíc. Z poslanců do legislatury zvoleno 6 republikánů a 2 demoselenokrati.

V Indiana obnáší většina demokratická 12 až 14 tisíc a do kongresu zvoleno 6 republikánů, 6 demokratů a 1 zeleňák. Do legislatury 80 demokratů, 63 republikánů a 7 demoselenokratů. V západní Virginii vržena obyčejná většina demokratická.

Volby tyto měly důležitost ve dvou směrech; mělo se nimy zjistiti, jaké asi síly nabyla od minulých stran zeleňácká a pak měly důležitost volby poslanců do kongresu. Očekáváno s napjatím, mnoholi hlasů vrženo bude pro stranu zeleňáckou a výsledkem bude se nepochybně říditi příští zasedání kongresu nynějšího. Kdyby byla se objevila strana ta tak silná, jak se stoupenci její slibovali, mohlo dost, že by kongres byl ještě před novým rokem zákon o návratu ku tvrdé měně odvolal a že by jsme se rozumpeu tak hrozně nedotekali. Však strana zeleňácká osvědčila se slabší než minulého roku. V Ohio vrhnula sotva 25 000 hlasů, v Indiana něco více, ač ne tolik jako loni a sama o sobě nezvítězila nikde. Pouze pomocí demokratů zvítězila na několika málo místech. Tím tedy odstraněno nebezpečí, že by kongres už sejde se v prosinci, chtěl činiti jaké změny v zákona o resumpci.

Volba poslanců do legislatury byla v této volbě a bude i ve volbách listopadových důležita částečně proto, že od výsledku závisí politické sestavení sněmovny poslanců v kongresu. V minulém kongresu měli v sněmovně většinu, senát byl však republikánským. V příštím kongresu budou mítí v senátu většinu dem. a podobá se, že též v sněmovně jí dosáhnou, tak že by kongres pak zcela ovládali. Však to nebralo se tak na váhu, jako ta okolnost, že příští kongres, do něhož se letos poslanci volí, zasedne v prosinci 1879 a zasedati bude až do 4. března 1881; že tedy v pádu kdyby při příští presidentské volbě neobdržel žádný z kandidátů absolutní většinu hlasů, bude sněmovna poslanců rozhodovati a stane se tvůrcem příštího presidenta. Jelikož každý stát má pak pouze jeden hlas, dle většiny převládající, jest v ohledu politickém důležito, z které strany většina poslanců pozůstává.

Uvažujíce obě ty otázky, nevidíme, že by která z obou hlavních stran měla mnoho příčin k velké radosti a neb k zármutku. Počet hlasů zeleňáckých osvědčil se menším, než se očekávalo a finanční politika zůstane nezměněna, z čehož těšiti se může nejen každý republikán, nýbrž každý příznivec měny poctivé. Demokraté opět těší se z toho, že v Indiana i v Ohio zvolili většinu poslanců do kongresu ač republikáné mají radost z toho, že v Ohio zvolili jich tolik. Jak se čtenáři naši budou pamatovat, rozdělila minulá legislatura toho státu znovu okresky poslanecké a sice tím způsobem, aby republikáné nemohli zvoliti více než 6, demokraté pak aby zvolili 14 poslanců. Vzdor tomu však přece zvolili republikáné 9 poslanců. A tak jsou obě strany hlavní jakž, takž spokojeny s výsledkem, pouze strana zeleňácká splakala "nad výdělkem."

Řádění Indiánů v Kansas.

O řádění Indiánů v Decatur Co. Kans. přináší St. Joseph *Herald*, z Oberlin, Decatur Co. následující podrobnou zprávu, datovanou dne 3. října:

Za minulých deset neb 12 dnů docházely sem každodenně zprávy od Kansas Pacific dráhy, že Indiáné shromažďují se u stanice Buffalo, majíce v úmyslu jíti k severu a spojiti se se Siouxy pod "Sedícím Býkem". Vozkové dovážející z Buffalo zboží sem však jistili, že neviděli žádných Indiánů v onom místě, aniž tam o jakých slyšeti bylo a tak jsme uvykli těm pověstem jako pokřiku "vlk" a nechali je bez povšimnutí. V pondělí ráno dne 30. m. m. však přišel jeden osadník z údolí potoka Prairie Dog, asi 12 mil jižně odtud, pro lékaře sem, aby opatřil jednoho člověka, který postřelen byl od Indiánů na potoku Sev. Salamon, 10 mil jižně od Prairie Dog. Když dojel lékař na tento potok, shledal že osadníci opustili své domovy a utekli se do domu, kde ležel postřelený. Indiáné objevili se na Prairie Dog s východem slunce, však nečinili žádných škod, vyjma že zničili krámek p. Peck, který tu malý obchod vedl a byl též poštovským. Táhli pak k severu a asi 20 osadníků je stihlo. K potoku Sappa dorazili asi 6 mil od tohoto místa a to teprve počalo ďáblské jejich řádění. Potloukali se na výšinách mezi severním a jižním ramenem Sappa a během dne povraždili 18 osob, jichž jména níže jsou uvedena. V pondělí večer shromáždili se všichni osadníci z okolí, v počtu asi 25 a připojili se k osadníkům z Prairie Dog, čítajíce dohromady 55 odhodlaných mužů, obstoupili ohrožených a dychtivých pomstiti smrt svých sousedů a soudruhů. V noci táhli bílí Indiáné a různí šli po stopě radších ďáblů k potoku Beaver, kdež k poledni mu setkali se s těmi setninami jízdy a jednou setninou pěchoty, načež se větší počet osadníků vrátil. Dva z Indiánů byli od osadníků zabiti; jednoho vzali Indiáné sebou, však skalp druhého zdobí pás vůdce onoho lotrů.

Indiáné tito nezdáli se býti pravidelnou tlupou válečnou, jelikož nebyli válečně omalováni, aniž skalpovali své oběti a vraždili jen tehdy, kdy jim osadník byl v cestě a bránit jim vzíti jeho koně neb jiný majetek který požadovali. Dva hochy, které sebou do svého tábora odvedli, propustili po několika hodinách.

Pan Laing se synem, hochem asi dvanáctiletým, a dvě mladé dívky, potkali Indiány jedouce do města a přátelsky si s nimy ruce podali. Však při tom zrádní rudoši střelili po p. Laingovi i synu jeho a zastřelili oba. Pak vzali obě dívky z vozu, strhali z nich šat, vzali je k potoku a drželi je tam od 9 hod. ráno do 4 hod. odpoledne, načež je pustili. Co obě zkusily za tu dobu, jest hrůza vypravovat. Doktor který v pondělí šel ku Prairie Dog z těží jim vyváznul. Prošel dvěmi tlupami Indiánů, kteří nebyli z každé strany více jak čtvrt míle od něho, však na štěstí pro jeho skalp, jej nezpozorovali.

Pan Smith, jeden ze zabitých, byl raněn 4 šípy a dvěmi střely dříve než klesnul. Nechali jej za mrtvého, on však později doplazil se do houští půl míle vzdáleného, kdež nalezen byl po 28 hodinách a žil ještě 10 hodin. Po synu jeho, který byl s ním tu dobu, střeleno bylo sedmkrát z ručnice Winchestrovy, ze vzdálenosti 6 až 40 střevíců, však ku podivu nebyl ani škrábnut, ač mezi tím dva Indiány podávkami z koníků sestřelil. Totoť jest nejstrašnější povraždění, jaké kdy v této části státu se událo a bude dlouho v paměti od těch, kteří je přežili. Všichni osadníci opustili své domovy i jmění, aby životy zachránili a ti rudí ďáblové zničili vše, co nemohli odnésti a vláda učinila by pouze svojí povinnost, kdyby zásobila osadníky zbraní, střelivem a zásobami pro nastávající zimu, jelikož bude mezi nimy veliké utrpení, pakli to se nestane. Naše malé městečko vyvázlo tak dalece, však rána ta může nás stihnouti kdykoliv. Oberlin leží blíže středu Decatur Co., 55 mil severně od Buffalo stanice na K. P. dráze, na severní straně Sappa potoku a jest střediskem obchodu pro valnou část krajiny.

Následující jest seznam zabitých a raněných, kteří byli sem přivezeni a neb o nichž jsem doslechl: Zabiti — Wm. Laing a John, William a Freeman, jeho synové; J. C. Hutson; Meskelly z Buffallo stanice; Ferd. Westphalen a jeho syn; Lull; Ervin; Marcellus Felt; H. P. Humphrey; Jas. G. Smith a M. F. Abernethy. Ranění,—John Humphrey, nebezpečně; D. Stedman, do rámě; pani Westphalen šípem do levého boku. Sixela.

Douška.—Právě došly zprávy, že deset dalších mrtvol nalezeno bylo na severním Sappa potoku a že osada na Beaver Creek byla povražděna, o čemž podrobnosti jsou mnohem hroznější než ze Sappa.

Tolik dopis. Jest to nejpodrobnější popis, jaký jsme dosud o té hrozné události četli a nikterak neodstraňuje naše obavy, že snad i někteří z našich krajanů padli rudým ďáblům za oběť. Dle popisu ubírali se rudochové, znamenajíce stezku svou krví, západní částí Decatur Co. V seznamu výše uvedeném nenachází se sice žádné jméno české, ale obáváme se, že snad při vraždění o kterém se v "Dunlee" zmínka činí, mohl některý z krajanů našich zahynouti.

Notioky.

‡ Socialista Toman stěžuje v nadávkovém plátku, že obchodové nevydělají více, než průměrně 300 dol. ročně. Kdyby jsme mu poradili, aby přišel na západ, zavzímal homestead, pracoval na něm a jaro, třeba jen lopatou, třeba jen pěstoval zeleniny pro sebe, šel na výdělek ve žních a vydělal po 4 až 6 neděl $2 až 2.50 denně ku stravě, pracoval pak 3 až 4 měsíce při sečení a mlácení při plat $1.00 denně ku stravě a vydělal tak za toto a podzim $120.00 až $150.00 ku stravě aby pak si celou zimu, budeli chtíti odpočinul, a žil třeba ze svého výdělku; aby budeli mu líbo, žil tak třeba po celých pět roků a že pak bude míti posemek, 160 akrů které budou míti cenu ne méně než 5 neb 6 dol. akr, tedy 1000 dolarů a snad více; že tedy při práci 6 měsíců v roce ne vydělá, nýbrž úspoří, vyniká pouhým pobytem na homesteadu průměrně více než nyní ročně vydělá a že jestli bude chtíti být pilným a šetrným a uloží každoročně něco se svého výdělku neb úrody, uspoří ještě více, nazval by nás, po příkladu svých patronů, nepřítelem dělnictva.

‡ "Slavie" vyvrací v čísle minulého týdne zprávu naši, že Janesville "Times" neschvaluje postavení bývalého republikána, nyní absolučáka Parkra na demokratickou tiketu v prvním poslaneckém distriktu ve Wisconsinu, následovně: "To vyčetl Pok. Záp. z některého plátku anglického, jehož redakce buďto třeští a nebo si z ní někdo udělal pořádného blázna. "Janesville Times" má jméno kandidáta Parkera v čele listu, a v každém čísle jej voličům vřele odporučuje. Kdyby list ten zařil *proti* němu, pomáhaje rep. kandidátu Willimsovi, to by bylo v očích orgánův strany té, jakým jest Pok. Záp., aspoň drobet "zásadně, důsledně a čestně." Rozumíme. Navrhnouli republikáni ve Filadelfii do kongresu Kelyho, vůdce *výstředních* papíroměnců, to jest v pořádku, třeba stáli zároveň na platformě kovoměnecké. Onehdy byli jsme v Marathon County, Wis. Tam strana republikánská slila se v jedno s výstředními grýnbekáři, a mají společnou tyketu. To jest v pořádku. Ba v celých státech na jihu jdou republikáné ruku v ruce s papíroměnci. To jest v pořádku. Ale když demokraté přijmou na tyketu svou mírného a rozvážného papíroměnce Parkera, který stojí na tom, aby papírová měna s kovovými penězi *stejnou* cenu měla, a vůbec stojí skoro na též platformě, již demokracie ve Wis. loňského roku za svou přijala, — to je nedůslednost až hrozno povídat. Inu vždyť rozumíme."

Zprávu tu vyjmuli jsme z "plátku" Chicago Tribune, který jsa listem na západě nejrozšířenějším jest arci v porovnání se "Slavií" "plátkem" mizerným. Nechceme pochybovati o pravdě tvrzení "Slavie", však nemajíce též příčinu pochybovati o tvrzení "Tribune" domýšlíme se, že oba listy mohou míti pravdu. Pakli že totiž *Times* odporovaly navržení Parkra, jako odporovaly Milw. News navržení Deustera, měla *tehdy* Tribune pravdu. Jestli Times podporují nyní Parkra, jako News podporuje Deustera má Slavie *nyní* pravdu. —‡Ano, považovali by jsme za důsledné, kdyby Times co list demokratický byly setrvaly při své odvěké zásadě tvrdé měny a nepodporovaly kandidáta zeleňáckého, který mimo to byl před krátkou dobou jedním z těch "koruptních republikánů." Že republikáni ve Filadelfii a Marathon Co. Wis. slily se v jedno s grýnbekáři, to nenalezáme v pořádku; dali tím na jevo že nejedná se jim o zásady, nýbrž o úřad, o kořist, jako celé straně demokratické a bude nás těšiti, když uslyšíme, že Kelly ve Filadelfii a úřadolovci v Marathon Co. Wis., poraženi byli. Každého bez výminky, kdo přijme nominaci od strany a jejímiž zásadami nesouhlasí a nikdy nesouhlasil, který stane se zástupcem a praporečníkem strany aniž by sdílel její přesvědčení, považujeme za úřadolovce, který prostředky *fair or foul* úřadu dosíci hledí a nechť republikán neb demokrat nepodporujeme a nedporoučíme jej. — Co se republikánů na jihu týče, je "Slavie" v pravdě naivní. My víme a Slavie ví, že demokraté na jihu nedovolují republikánům zorganisovati se, že netrpí strana republikánskou. Což tedy zbývá republikánům, jestli nechtí být demokraty a neb zcela se vzdáti práva volebního, než aby se připojili ku straně, která je aspoň poněkud v právech jejich chrániti bude.

‡ Naše "neodvislé" listy přijí šaji se všemožně, aby nepřímo přesvědčily své čtenáře, že politika v této zemi není nic jiného než zápas o kořist, o úřady. Až do nedávna hlásaly, že nejedná se jim o nic jiného, než o poctivou vládu, o vymýcení korupce. Však když i ti nejkorupčnější a koruptních politikářů, jako Butler, kteří ví že u strany republikánské již dohráli a že tato strana skutečných oprav nic s nimy mítí nechce, "odstoupí" od strany republikánské, veskrěji ty naše "neodvislé" listy toho samého Butlera, k vůli němuž dříve celou stranu odsuzovaly. — Když strana "opoziční", vulgo demokratická, vzdá se svých tvrdoměneckých zásad, zásad to které ty listy "neodvislé" od jakživa podporovaly a zastávaly, nesoudí ty "neodvislé" listy stranu tu proto, nýbrž pomáhají jí k vítězství. Nenápadno tu každého soudného čtenáře: Když se jim nejedná ani o zásady, ani o poctivé vůdce a tedy ani o poctivost ve správě, oč může se jim pro Bůh jiného jednat než o úřady, o kořist?

‡ Dle "Slavie" skládá se strana zeleňácká napořád z poctivých farmerů a dělníků. Tak! A z čeho prosíme skládá se strana republikánská; ku př. tu na západě, který jest baštou republikanismu? Nejsou to poctiví farmeři a dělníci, kteří tu jádro strany, ba celou její síla tvoří? Či jsou poctivými pouze ti, kteří se ku straně zeleňácké neb demokratické přiznávají? Byli ku příkladu Parker v prvním posl. okrsku ve Wisconsinu, Ben Butler v Massachussets a jim podobní, koruptními lidmi jen tak dlouho dokud byli republikány a nyní když se stali členy strany zeleňácké stali se vzorem poctivosti *par excellence*? Drobet míň plechu, prosíme.

‡ Pan Jonáš ubezpečuje, že byť i navržen, přece by nebyl zvolen, an distrikt onen jest republikánský většinou 700 hlasů, což ale nevyznamenává do konce ničehož. Papíroměnci mohli jej také navrhnout právě jen proto, aby ním strhli na sebe jistý počet hlasů — a že by ten wisconsinský senat neměl žádného vlivu na rozlušťování otázky finanční, to věru nechápeme, jak to vůbec mohl pan Jonáš vyslovit; neb naopak ta legislatura má s otázkou peněžní velmi mnoho společného. Což nebude voliti senatora Spoj. Států? Úřad senatora státního je na každý pád rázu čistě politického, a kdo se oň uchází má býti co do svých politických zásad jasný, což pan Jonáš není skoro v ničemž, nejméně ale v otázce peněžní.

"Rozvaha."

‡ Jak se časy mění. Je tomu sotva dva měsíce, co známý agitátor kalifornský, Dennis Kearney, zahájil činnost svou na východě řečí ve Faneuil hall v Bostonu, ku které dostavilo se kolem 30,000 osob — tehdy stál Kearney na výši slávy své—dne 2. října chtěl mluviti opět na Boston Common, leč shromážděný lid nenechal jej vymluviti, byl pískotem k mlčení přinucen. — Tak píše nadávkový plátek a k tomu s povzdechem, maje nepochybně svou vlastní budoucnost na zřeteli, dodává: Inu světská sláva polní tráva.

‡ V místech kde se vydávají naše "neodvislé" listy musí býti nějaký "trubl" s telegrafem. Z nějaké neznámé příčiny neobdržely ty listy dosud zprávy o tom, kterak jejich zbožňovaný Tilden zpáchal loupež aby se uhnul usvědčení z křivopřísežnictví. Snad se ty listy doví o tom z Pokroku Západu, a seznámí s tímv své čtenáře, kteří zajisté budou velice těšit, že uslyší opět o věhlasném opravci, jemuž před 2 roky hlasů svých dali pro úřad presidenta.